

[Udenrigsministeren.]

mellem England og kontinentet, at vi står i den situation, hvori vi befinder os, og at det må være ved en tilnærmelse mellem Storbritannien og kontinentet, at forudsætningerne for nye forhandlinger optagelse skal tilvejebringes, som kan føre til den helhedsløsning, vi søger efter. Jeg tror derfor ikke, man kommer uden om, at det især er mellem England og Frankrig, at det kompromis skal findes, som er nødvendigt, hvis planerne om et associeringsområde mellem de seks og de elleve skal kunne realiseres, og derfor må jeg altså med tilfredshed se på den fransk-britiske kontakt, der er skabt, og må håbe, at den kan benyttes også til at drøfte langsigtede problemer for associeringsområdet, frihandelsområdet, hvad man vil kalde det.

Det ærede medlem hr. Niels Eriksen kom i denne forbindelse ind på Englands forhold til CECA og henviste til, hvordan det, efter at de seks havde dannet deres atomorganisation, ikke varede længe, før Storbritannien, til trods for at Storbritannien havde bekæmpet denne eller i hvert fald ikke villet tilslutte sig denne organisation i de indledende faser, alligevel associerede sig med CECA. Jeg er bange for, at sammenligningen halter. Den britiske associeringsaftale med CECA indeholder ingen bestemmelser om fri samhandel med kul og stål mellem de to områder, men tager kun sigte på regelmæssig kontakt med henblik på løbende drøftelser om produktionsforhold, prisforhold og afsætningsforhold for de pågældende varer. Hvis jeg helt nøjagtigt skulle karakterisere den pågældende associeringsaftale, tvinges jeg til at sige, at det slet ingen associeringsaftale er.

Dette var nogle betragtninger omkring en enkelt af betænelighederne, nemlig betænelighederne i forhold til England.

Dernæst nævnedes det ærede medlem hr. Per Federspiel en anden betænelighed, som han også mente nu kunne lægges helt til side, nemlig frygten for, at omkostningsniveauet ved en isoleret dansk tilslutning til de seks skulle stige. Jeg skal ikke gå dybt ind på problemet, men nøjes med at antyde nogle spørgsmål i den forbindelse, spørgsmål, som jeg synes vi er forpligtet til at tage i betragtning, selv om jeg

erkender, at de ikke i enhver situation kan være altafgørende for vor stillingtagen. Men kan man da virkelig så helt og ganske se bort fra den virkning, det vil få på omkostningsniveauet i Danmark, hvis vi skulle antage en europæisk kornpris på omkring 60 kr.? Jeg ved, der er ærede medlemmer, der er ganske betydeligt mere landbrugs-kyndige end jeg. Vil man virkelig mene, at en forhøjelse af kornprisen til omkring 60 kr. — og det er det, man i øjeblikket forhandler om mellem de seks — er et anliggende, man sådan uden videre kan knipse væk og betragte som ikke-eksisterende? Eller tror man, at en sådan kornpris måtte få visse virkninger på vort levnedsmiddelpriisniveau, og hvis den fik sådanne virkninger på vort levnedsmiddelpriisniveau, tror man da, at det ville være uden betydning for vort lønniveau? (*Afbrydelse*). Var der nogen, der turde svare ja herpå? Jeg tror det ikke.

Man må regne med, at todsatserne, der jo vil komme ud for betydelige forhøjelser, vil påvirke vort omkostningsniveau og det på mere end én måde. Højere todsatser, et kraftigere beskyttet afsætningsområde, må vel desværre føre til højere importpriser. Hvis disse seks landes industrier, der jo, uden at jeg skal overdrive det, er præget af en vis kartellisering, får told- eller restriktionsfri adgang til et dansk marked — og heldigvis et købekraftigt dansk marked — som er beskyttet med de seks landes toldmure, må man så ikke forudse, at disse industrieksporterende lande vil udnytte toldbeskyttelsen til at forhøje deres eksportpriser? Jeg tror i hvert fald ikke, man kan se bort fra den mulighed. I debatten i går nævnedes man biler. Ja, vi ville få en biltold på 28 pct. Man kunne også nævne noget så interessant som landbrugsmaskiner. På traktorer f. eks. ville vi få en importtold på 16 pct.

Jeg ønsker ikke at sige alt dette i nogen afskrækkende hensigt, men jeg mener, at man ikke uden videre på ansvarlig vis kan overveje alle disse problemer uden at tage disse kendsgerninger med i sine betragtninger og uden klart at gøre opmærksom herpå.

Jeg kan også nævne den sociale harmonisering, hvor der jo er tale om, at man ved lov skal indføre kortere arbejdstid, lige løn